

Scénář k reportáži paní Kopalové

Zpracovali: Veronika Dandová, Helena Blažková, Klára Stehlíková z Gymnázia Příbram pod vedením pana učitele Filipa Kadeřábka

Čtyři sta mužů úsměv váš
děvčátko milínské, každý den hladí,
čtyři sta mužů čekává
na ten Váš pozdrav mládí.

Čtyři sta tátů a milenců,
čtyři sta bratrů máte,
čtyřem stům denně své srdce,
svůj vzdor, svou víru dáte...

Píše se rok 1941 a na Zemi se odehrávají věci, které si v dnešní době dokáže už jen málokdo představit. A v tomto nepříznivém období se 27. května v českém městě Praha narodila holčička Věra. Tehdy ale ještě netušila, co všechno ji v životě potká.

„Přišel rok 1948, otec byl na ministerstvu zahraničí, byl v politické straně Národně- sociální. Už se tak začínala ta nálada měnit, k tomu únoru roku čtyřicet osm, s čímž tedy můj otec zásadně nesouhlasil. Dostal se do potíží a hned v únoru v roce čtyřicet osm ho zatkli.“

A právě kvůli těmto potížím se sedmiletá Věra se svou rodinou přestěhovala z Prahy do vesničky Milín, která se nachází nedaleko Příbrami, za svými prarodiči. Zde také prožívala celé své dětství i dospívání. V Milíně je přijali v dobrém.

Pak se situace začala zhoršovat...

„Otec byl v procesu Horáková a spol. Dostal trest 30 let. Po několika amnestiích to padlo na pět a dvacet let. Začal na Pankráci, pak následovala věznice Pankrác, Leopoldov, Mírov, Ostrava, Opava a znova potom Leopoldov a Praha Pankrác.“

Podmínky ve věznicích se hodně lišily a ne vždy se k vězňům chovali lidsky. Výjimky se ale našly.

„Prvně bratra maminka vzala s sebou na návštěvu, to mu byly tak dva tři roky. Ten dozorce který tam chodil mezi námi se najednou otočil a říká: „Šobr, už jste si toho kluka pochoval?“ A táta říká: „Ne pane veliteli.“ Mávl rukou, otočil se a koukal se z okna.“

Věřin otec ale nebyl jediný, kdo měl problémy s režimem. Politické vězně z Bitýzu vozili přes Milín za prací.

Věra na ně každý den vyčkávala v zatáčce a mávala jim.

„Jednou přišel tady pánnz Lazska a povídá: „Ty jsi Šobrová?“ a říká: „Já tě něco nesu“ A já říkám: „Já vás neznám. Co to je?“ A dal mi básničku. A dal mi básničku, kterou mi napsali ti političtí vězni.“

Čtyřem stům mužů zamlklých
Dala jste víru v národa mládí,
jak milou ženu, maminku

a dcerku máme Vás rádi.

Čtyři sta chlapů Vám děkuje
Za ten Váš šáteček bílý.

Až vyjdem, čtyři sta šátků,
Vám zamává za ten Váš úsměv milý.